

[Pelle Voigt]

Begrundelse

Spørgsmålet om en traktat imod atomvåbenprøvesprængninger kommer til at stå helt centralt i forhandlingerne på den tredje gennemgangskonference om ikke-spredningstraktaten i slutningen af august og det meste af september i år. I denne forbindelse mener mange stater og et flertal af folketingets partier, som det er udenrigsministeren bekendt, at et moratorium for prøvesprængninger nu vil være et effektivt middel til at fremme forhandlingerne om en traktat, der forbyder prøvesprængninger. USA har afvist et sådant moratorium med den begrundelse, at man i en endnu ikke nøjere fastlagt tidsbegrænset periode agter at gennemføre atomvåbensprængninger som led i et større afprøvningsprogram. Man må derfor forvente, at spørgsmålet rejses på NPTs tredje gennemgangskonference.

Svar (26/8 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Skiftende danske regeringer har i mange år i relevante internationale organisationer arbejdet for en aftale om et internationalt forbud mod kernevåbenprøvesprængninger. Enighed mellem kernevåbenmagterne om et moratorium for prøvesprængninger vil blive hilst velkommen af regeringen, idet en sådan enighed vil være en tilkendegivelse af vilje til at indgå en bindende, kontrollerbar aftale om forbud mod alle kernevåbensprængninger.

Det er – og har altid været – den danske holdning, at nedrustningsaftaler skal kunne kontrolleres. Uden effektiv og tilstrækkelig kontrol vil der uvægerlig opstå mistro og mistillid, til skade for afspænding og nedrustning. Derfor går regeringen stærkt ind for en omfattende prøvestoptraktat. En sådan traktat forudsætter, at kontrolproblemerne er løst på tilfredsstillende måde. Moratorier eller øjeblikkelige forhandlinger, der ser bort fra disse problemer, er ikke tilstrækkelige.

I FN har Danmark senest i 1984 sammen med Australien og New Zealand samt andre vestlige lande været forslagsstillere til en resolution, der anbefaler en realistisk fremgangsmåde til at nå frem til en prøvestopaf-tale. Dette er for nylig fulgt op af Australien

og andre vestlige lande, herunder Norge, på nedrustningskonferencen i Genève. Disse lande har fremlagt et velgennemtænkt arbejdsprogram for en ad hoc-gruppe, der på realistisk vis skal tage de spørgsmål op, som må behandles og løses, hvis der skal opnås en aftale om forbud mod kernevåbenprøvesprængninger, herunder spørgsmålet om kontrol med overholdelsen af et sådant forbud.

Spm. nr. S 1607

Til *forsvarsministeren* (16/8 85) af:

Pelle Voigt (SF):

»Vil ministeren tilstille forsvarsudvalget den indstilling, som ligger til grund for ministerens beslutning om at indgå forlig med våbenfabrikken McDonnell Douglas i Harpoonsagen?«

Svar (2/9 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Ifølge sædvanlig praksis udleveres kammeradvokatens responsa ikke.

Skal anmodningen alligevel imødekommes, må det under alle omstændigheder forudsætte, at forligssagen er fuldstændig tilendebragt, bl.a. med betaling af det tilbudte beløb. Det er endnu ikke tilfældet, og jeg finder derfor ikke på nuværende tidspunkt at burde tage endelig stilling til den fremsatte anmodning.

Spm. nr. S 1608

Til *forsvarsministeren* (16/8 85) af:

Pelle Voigt (SF):

»Er ministerens beslutning om administrativt, uden forudgående orientering af forsvarsudvalget, at indgå forlig med våbenfabrikken McDonnell Douglas i erstatningssagen om Harpoonvådeskuddet efter ministerens opfattelse i overensstemmelse med det forhold, der bør herske mellem en minister og et folketingsudvalg, når sagen, som i det foreliggende tilfælde, er rejst på udvalgets udtrykkelige foranledning?«

Svar (2/9 85):

Forsvarsministeren (Engell):

Under et samråd i forsvarsudvalget den 20. august 1985 oplyste jeg, at den forelig-